

**Lvdovici Molinæ, E Societate Iesv Theologiæ Doctoris, &
Professoris, Commentaria, In primam D. Thomæ partem**

Molina, Luis de

Lugduni, 1622

Articvlvs IV. Vtrum Angelus diligat alium sicut seipsum. articul. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73915](#)

est respondendum. Quæ verò tam hac, quam præcedente quæst. dicuntur, plenius intelligentur ex iis que diximus. 1. 2. quæst. 1. artic. 6. &c quæst. 10. 13. & 14. Illud admonuerim in Angelis non esse actus surreptitios, atque indeliberatos, vt sunt in nobis. Quare ex eo capite non dantur in eis actus naturales, vt distinguuntur contra liberos.

ARTICVLVS III.

Vtrum Angelus diligit seipsum dilectione naturali & electiua.

Amor amicitia, &c. concupiscentia quid.

QVANDO alicui volumus aliquod bonum, id cui volumus tale bonum, diligimus amorem amicitiae: bonum verò, quod illi volumus, diligimus amore concupiscentiae, sive ergo Angelus sibi velit ultimum finem, sive medium ad illud consequendum, seipsum diligit amore amicitiae. Quia igitur Angelus sibi vult ultimum finem dilectione naturali quod speciem actus: ea verò, quæ sunt ad finem, dilectione electiua, & omnino libera: efficitur, ut seipsum diligit, & dilectione naturali, & electiua.

ARTICVLVS IV.

Vtrum Angelus naturali dilectione diligit alium sicut seipsum.

Angelus unus quo amore Angeli tunc alterum diligit.

SERMO est de dilectione amicitiae, respondetque D. Thomas: Si alius Angelus præcisè spectetur, quatenus est unum secum in specie, diligit cum dilectione naturali quod speciem actus. Si verò spectetur secundum alias circumstantias, potest eum habere odio. Minus tamē naturalis, & necessaria quod ad speciem actus est talis dilectio, qua unus Angelus diligit naturaliter alium priori modo: spectatum, quamne aquila diligit seipsum, proprieatè quod minor sit unitas viuis cuiusque cum altero, etiam illo modo spectato, quam secum, tametsi vtraque dilectio ab inclinatione naturali proficiatur.

ARTICVLVS V.

Vtrum Angelus naturali dilectione diligit Deum plus quam seipsum.

QUESTIONEM hanc discussimus 2. 2. quæst. 26. art. 3. quo in loco similem de homine excitat D. Thomas questionem.

QUESTIO LXI.

De productione Angelorum in esse naturæ.

ARTICVLVS I.

Vtrum Angelii habeant causam sui esse.

Ratio ordi-

AB SOLVITA tractatione de iis, que ad potentias Angelorum pertinebant, differit D. Thomas questionibus sequentibus de illorum creatione. Licet autem hæc quæstio præponenda disputationi de potentia aliqui videri posset, intendens tamen D. Thomas simul explicare, quales emanauerint à Deo, non solum secundum esse naturæ, sed etiam gratiæ, & quales seipso postea per Molina in D. Thom.

A suum liberum arbitrium effecerint, ad quod necessaria erat præcognitio potentiarum Angelorum, distulit hucusque disputationem de eorum emanatione à Deo.

In hoc articulo sermo est de causa efficiente esse angelorum. Conclusio affirmat. Angelii efficienter sunt à Deo. Est de fide, vt constat ex definitione Ecclesiæ in Conc. Later. 2. c. Firmiter, de summa Trinitate,

Angelorum
Deus est ef-
fector.

& fide Catholica: Vnum est uniusorum principium, creator omnium inuisibilium & visibilium, spiritualium & corporalium, qui sua omnipotenti virtute simul ab initio temporis utramque de nihilo condidit creaturam, spirituali & corporalem, Angelicam videlicet & mundanam. In symbolo Concil. Nicen. Factorem visibilium & inuisibilium. Ioann. 1. Omnia per ipsum facta sunt. Cū dicat omnia, nullum sanè ens aliud à Deo excludit. Ad Coloss. 1. In ipso condita sunt universa in celis, & in terra, visibilia & inuisibilia, sive throni, sive dominationes, sive principatus, sive potestates, omnia per ipsum, & in ipso creata sunt. Ad Heb. c. 1. de Filio Dei ait Paul. Portans omnia verbo virtutis sue. Omnia dixit etiam Angelos. Et infra: Cum introducit primogenitum in orbem terre, dicit: Adorem eum omnes Angelii. Et ad Angelos dicit: Qui facit Angelos suis frumentos, & ministros suos flammanigros. Et infra: Omnes sunt administratori spiritus, &c. Rationibus verò à lumine naturali petitis constat ex dictis q. 2. artic. 3. q. 3. artic. 4. quæst. 11. quæst. 44. & 45. artic. 2. & 5. Omne ens aliud à Deo, fuisse à Deo creatum.

ARTICVLVS II.

Vtrum Angelus sit productus à Deo ab eterno.

CONCLVSTO negat, estque de fide, vt D. Thomas hoc loco, & August. 1. de Civit. Dei cap. 15. affirmit, constatque ex definitione illa citata cap. Firmiter, de summa Trinitate & fide Catholica. Proverb. 8. Dominus possedit me, antequam quicquam fecerit. Eccles. 18. Qui viruit in eternum, creavit omnia simul: ergo nihil ex aeternitate: cū constet condidisse mundum in principio temporis. Imò ex illo Genef. 1. In principio creauit Deus celum & terram: idem aperte colligitur: Idem est enim in principio, atque antequam quicquam aliud produceret. De qua re latius art. sequenti. Ecclesiast. 24. de sapientia genita dicitur: Primogenitus ante omnem creaturam. Et ad Coloss. cap. 1. post verba artic. precedente citata ait Paulus: Ipse est ante omnes, & omnia in ipso constat.

Angeli non
sunt ex aet-
ernitate proda-
ti.

ARTICVLVS III.

Vtrum Angelii sint creati ante mundum corporeum.

EX Gracis plerique affirmit, Angelos ante mundum corporeum fuisse creatos. In pri- mis Orig. hom. 11. in Gen. exponens illa verba: In principio creauit Deus celum & terram: quasi sensus sit, In principio id est, in Filio, addit: Non ergo hic temporale aliquod principium dicit, sed in principio, id est, saluatorē factū esse dicit celum & terram, & omnia qua facta sunt. Et infra, exponens verba illa, & factū est vesperē & mane dies una, ait, Nō dixit, dies prima sed dixit, dies una: quia tempus nondum erat, antequam esset mūndus. Tempus autē esse incipit ex sequentibus diebus. Et in illa verba: Fecit Deus firmam eternum. Cū, inquit, iam ante à Deo fecisset celum, nunc firmamentū facit. Fecit enim celum prius de quo dicit: Celum mihi sedes est: post il- lud autem firmamentum fecit, id est, corporeum celum:

Ecc 2 omne